

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَتَنظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ

إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

... اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي وَاجْعَلْ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ

خَيْرٍ وَاجْعَلْ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ.

ÂHİRETE İMAN

Kardeşlerim!

Okuduğum âyet-i kerimede Yüce Rabbimiz, şöyle buyuruyor: “Ey iman edenler! Allah’a karşı gelmekten sakının ve herkes, yarın için ne göndermiş olduğuna baksın. Allah’a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.”¹

Kardeşlerim!

Bir cuma günüydü. Peygamberimiz (s.a.s) minberde iken bir adam mescide girdi ve onun konuşmasını keserek, “Ey Allah’ın Resûlü, kıyamet ne zaman kopacak?” diye sordu. Sahâbe, soruyu soran kişiye susmasını işaret ettiyse de o, aynı soruyu üç kez tekrarladı. Efendimiz, namazı kıldırdıktan sonra, “Kıyametin ne zaman kopacağını soran kişi nerede?” dedi. O adam, “Benim, Yâ Resûlallah.” diyerek cevap verdi. Peygamberimiz, “Kıyamet için ne hazırladın?” buyurdu. O adam, “Benim çok fazla amelim yok. Ancak ben Allah ve Resûlü’nü gerçekten seviyorum.” dedi. Bunun üzerine Resûlullah Efendimiz, “Kişi sevdiğiyle beraberdir, sen de sevdiğinle beraber olacaksın.” buyurdu.²

Allah Resûlü (s.a.s), bu hadisiyle o büyük güne, hesap vaktine daima hazırlıklı olmamız gerektiğini vurguluyordu. Kıyametin ne zaman kopacağından çok daha önemli olan, bizim ona ne kadar hazır olduğumuzdu. Kıyamete hazırlık ise, Rabbimizi ve peygamberimizi gönülden sevmekten, Allah ve Resûlü’nün istediği doğrultuda bir hayat sürmekten geçiyordu.

Kardeşlerim!

Öldükten sonra dirilmeye, mahşere, hesaba, âhîret gününe iman etmek, dinimizin temel esaslarından biridir. İncancımıza göre mebde yani her şeyin Allah tarafından yoktan yaratıldığı, meâd yani bâkî olan Allah dışında her şeyin bir gün yok olacağı inancı birbirinden ayrı düşünülemez. Varlığın hakikatini, hayatın anlamını, yaratılışın gayesini bilmeyen, ölümü, ölüm ötesini, yeniden dirilişi,

kıyameti, hesabı, âhîreti anlayamaz. Âhîretin, bizim ebedî yurdumuz, sonsuz ikamet mahallimiz olduğuna kavrayamaz.

Aziz Müminler!

Rabbimiz, Kerim Kitabımızda, anlamsız ve gayesiz yaratılmadığımızı, başıboş bırakılmadığımızı, ölümle birlikte yepyeni bir hayata doğacağımızı bizlere haber vermektedir. Dünyanın bizler için aldatici bir meta olduğunu sıklıkla hatırlatmaktadır. Hayatın dünyadan ibaret olduğu fikrinin, kişiyi inkâra sürükleyeceğini bildirmektedir. Âhîreti yok sayan bir dünyanın oyun, eğlence, gösteriş ve övünmeden ibaret olduğunu vurgulamaktadır.

Kardeşlerim!

Fâni olan dünya hayatı, ebedî âhîret hayatına giderken konakladığımız geçici bir menzildir. Bizler, ebedî yurdumuzu, âhîretimizi bu dünyada kazanacağız. Dünya bir imtihan yeriye, âhîret hesap, sırat, mizan, cennet ve cehennem safahâtıyla hakikatin ve mutlak adaletin zuhur edeceği yerdir. O gün, dünya hayatında yaptığımız her hayrın mükâfatını göreceğimiz gibi, işlemiş olduğumuz her günahın da hesabını vereceğiz. Kimseye zerre miktarı haksızlık yapılmayacaktır.

Bu şuurla hayatını tanzim eden bir kişi, sürekli kendini hesaba çekecektir. Allah’ın huzurunda vereceği hesabı düşünecek, haramdan, gûnahtan, kötülükten uzak durmaya çalışacaktır. Şerrin kilidi, hayrın anahtarı olmak için çabalayacaktır. Helâl, sevap ve iyilik peşinde bir hayat sürme idealinde olacaktır. Bu inanç ve anlayışın yerleştiği bir toplum da elbette barış, huzur ve güven toplumu olacaktır.

Kardeşlerim!

Mizanda salih ameli ağır basanlar, ahirette kurtuluş ve felaha ereceklerdir. İyilikleri hafif gelenlerse, kendilerine yazık etmiş olduklarını itiraf edeceklerdir. Unutmayalım ki; cennet, tohumunu bu dünyada ektiğimiz bir bahçedir. Cehennem ise, ateşini bu dünyadan götürdüğümüz bir ocaktır.

Hutbemi şu dualarla bitirmek istiyorum:

“Allah’ım! Bize dünyada iyilik ver, âhîrette de iyilik ver ve bizi cehennem azabından koru!”³

“Allah’ım! Ebedî yaşayacağım ahîret hayatımı benim için hayırlı eyle! Hayatı her türlü iyiliği artırmama vesile kıl! Ölümü de her türlü kötülükten kurtuluşuma vesile eyle!”⁴

¹ Haşr, 59/18.

² Tirmizî, Zühd, 50.

³ Bakara, 2/201.

⁴ Müslim, Dua, 71.